

עג:

עין משפט
נר מצוה

כח א מתי קרא מלך
מדרס הלכה ח סנה
ללחין רמב טושי"ע י"ד
סיון רלד סעף ג וסעף
ה:
כב ג מתי פיי מלך
אישת הלכה ח סנה
עשן מה טושי"ע אישע פיי
טושי"ע א:
כג ג מתי שם מלך יט
טושי"ע אישע שם
סעף ג:
כד ד מתי פיי מלך
תחומת הלכה ח:
כה ה מתי שם הלכה ז
ופיי הלכה ג:

תוספות

[illegible]

במתני' הכוונת ששהיה י"ב חדש. ה' תרי"ג לה נטיל בגמ' (דף ע':)
בכוונת ושהיה י"ב חדש: הואיל ובעל חייב במוטותיה. כדמנן צ"פ
דטומין לנבחה י"ב חדש ולאחר מכן חייב במוטותיה
(שם) הגיע זמן ולא נשאו ארכות משלו: יפר. לבדו בלא שותפותיה

דלדא: ומכמים אומרים. היינו רבי
היהשע דהוא צר פלומיה דריא בכל
דירובוכא: עד שפכנס לרשופו. עד
מאסנה **ל' ר"א ומסנה**
ל'רשופו אמרו דבר אחד. דלשהיה
וממנה ליגשא ולא נשאת כיון שחייב
בעלה במוותיהם שחבינן לה כנשואה
לנאקח דברים ואע"פ שאינה צריכה
בעלה. **ר"א** הא דלמחר דלמחר
במחנה? בעלה מפרך ודריה בלא
ששותפותיה דלכ: היכס אינו מאכיל
כפרומה. כדילי' החס בפרק אע"פ
(דף נח.) דקנין כספו אמר רמחמא
והוא קנין דלחיו: **עפשה ו' חדשים**
בפניה בעל שצדק עליה ו' חדשים
במחנה? הבעל מאחזן י"ב חדש שנחמו
ללה חכמים משעה שחבעה הבעל
ליינשא: ואסילו כולן **כפני הבעל**
אחמור יום אחד **כפני היכס** כי היא
עיקר הגירסא. ופשי' ול שס בפרק
אע"פ דלחו דרוק חמך יום אחד
דלחאי' כולן **כפני הבעל** אינה אוכלת
בברשות היכס וכדילי' החס מדמכין
וקנין כספו והאי קנין כסף אחיו הוא
הקנין דקתני שחר קיום אכף דיעחא ליה
למחימין בשאש שאל אכלה כלל. ואין לו

ידועה ר"ת ז"ל אלא דוקא חסר יוס' א' אבל אם שחלתו כוונ' כפי
ההכרח שחלתו משל יום דניי' דייס' אינו מאכיל מיהו לא מספיק
למירי מחמתיה והכי אימא כהדרי' בירושלמי' הבי' זמן ולא נשאו או
שמתו בעליהן אכולתו משלו ואכולתו בתרומה: זו משנה ראשונה.
ספ"ל דלאש' אמרו בתרומה קודם שחננו לעופה: ב"מ דין
שאתריהם אמרו אין אשה אכולת בתרומה עד שחננו לחמה.

וּמִפְרָשֵׁי הַסֵּם טַעְמִייהוּ "אִי מִשּׁוֹס סִימְפוֹן כְּלוּמָר שֶׁמָּא יִמְאָל דָּה מִסֵּם
וְלֹא־לִחְמוּתָהּ. וְהָא דְלִיטְוִי הָךְ סִיפָא וְלֹא אִיטְוִי רִישָׁא דְמַמְיָא דְקַמְיָא בְּהַ
מִשְׁלֵו וְאוֹכּוּלֹת בְּתַרמוֹת מִשּׁוֹס דְּרָךְ סִיפָא מִפְרָשֵׁה טַיִי הִי מִשְׁנֵה רִאשִׁי
וּמִשְׁנֵה רֶאשׁוּתָה סִי' כְּרִיא דְמִינְיוֹן שְׁנַעְלֵה חִיב בְּמַוּטוּתִיהָ הִי יֵאֵל
וּמִשְׁנֵה רֶאשׁוּתָה סִי' כְּרִיא אִף עַל גַּב דְּלִיבּוֹר תְּרַמוֹת בְּאֻרֹּכָה הִי
שֶׁל תְּרַמוֹת לִחְמוּתָה וְלֹא־לִחְמוּתָה אִפִּי' אִי לֹא דְבַמְדִּי דְלֹא־רִיחָא קִימָא
בְּרִשְׁטוּתִיהָ דְחַבְמִיִּם שְׁבוּ חֻזֹּק לְדַבְרִיהֶם כֻּלָּם מִזִּיה: אִמֵּר לִיִּם אִבִּי
בְּתַרמוֹת דְּרַבְּנָן. מִשּׁוֹס דְּרִינֹן דְּמִדְנָא אֲרוּסָה אוֹכּוּלָה בְּתַרמוֹת וּרְסִי
בְּמַוּטוּתִיהָ לִיכָא לִימִישָׁה לְהִי וְשִׁי מִשּׁוֹס סִימְפוֹן לִיכָא דְמַמְיָא דְרִינֹן
וּבִדְקָא חוּץ שֶׁמֶה בְּדִיקָא וּמִשּׁוֹס שֶׁמָּא תַּשְׁקָא מִי לִיכָא דְרִינֹן דְלִיטְוִי
מִיפִּיר אִפִּי' לֵאחֲרָ שְׁנַחֲטִיב בְּמַוּטוּתִיהָ אִימָא לָךְ דְלֹא מִזִּי מִיפִּיר בְּלֹא
מִשּׁוֹס דְחִשְׁבִי לֵה כְּנִשְׂאוּהָ אֲלֵא כְּדִר פִּתְחָא דְאִמֵּר כֹּל הַטְּרִידָה עַל
מְגִדָּה עַל דַּעֲמִיָּה אֲלֵא בְּתַרמוֹת אִפִּי' דְרַבְּנָן לֹא אֲכַלָּה דְלִיטְוִי לִמְיוּרִי
בְּדִיקָא חוּץ לֹא שֶׁמֶה בְּדִיקָא וְלִשְׁמָא תַּשְׁקָא מִי אִיכָא לִימִישָׁה דְלִיטְוִי
דְרַבְּנָן לִי לֹה דִּר פִּתְחָא דְרִינֹן מִסְּקִי' בְּנִדָּה בְּפִרְקִי וְיֹאֵל דּוּפִס (דף ו')
חִיטִּי מְדֹא־רִיחָא דֵּהָא קִימָא לָן דְמוֹפְלָא סְמוּךְ לֵאשִׁי מְדֹא־רִיחָא
דְרַבְּנָן וּמַבְטְלִי נְדִירִם דְלֹא־רִיחָא מְזַרְז פִּתְחָא אֲלֵתָא רַבְּנָן מִי מוֹדִי
אֲלֵא עַל דַּעֲמֹה וּרְבָנָן סְבִירִי מִי לֹא מַזִּידָה לָן דְלִיטְוִי מִפְרָשֵׁה לֵה אֲחֵר
הִיא טְרִידָה עַד שְׁתַּנְּסָה לְחוּפָה וּמִיזִי מִינֹן שְׁנַנְסָה לְחוּפָה אִפִּי' מִי
טְרִידָה וּמִשָּׁה' אֲחֹה שְׁאֲלוּן דְרַבְּנָן וּמַבְטְלִין נְדָרָא דְלֹא־רִיחָא וּבְכַתְּבִינֵנוּ
נְדָרוֹ שְׁלֵה ע"פ חֲכָם דְּכִי הִיכִי דְלִחְמִירִין הִכָּא דְמִשָּׁה' מִזִּי בַעַל לְחוּדִיָּה
וְלֵאחֲרָ עַל מִפְרָשֵׁה תְּרַמוֹתָהּ מִסְּתָם דְבַעַל דְּהִיטּוֹ שְׁמָמָה אֲחֵרָה וְהָסֵם מִשּׁוֹס
דְבַעַל בְּנִדָּה הִיא טְרִידָה אִפִּי' לָרְךְ בַּעַל עַל שִׁירָה עַל הַחֹלָה לְשׁוֹן שְׁקִנְיָה
לְקַמְלֹן (דף ע'ו) וְיֹא אֲחֵרָה דְבַעַל עַל דַּעֲמֹה מִזִּי אִימָר מִזִּי מִיפִּיר מִי
בְּכָל לְשׁוֹן אֲלֵא וְדִלִּי דִר פִּתְחָם ה"ק נְהִי דְהַפְרָה דְבַעַל גּוֹרֵת הַכְּמוֹת
הִיא טְרִידָה הֵלֶכְךָ כֹּל שְׁהִיא טְרִידָה עַל דַּעֲמֹה חִיטִּלָּה הָךְ גִּזִּירַת הַכְּמָה
מִמִּידִּי וְדִלִּי לֹא מִזִּי מִיפִּיר מִיזִי הִיכָּא דְלִחְמוּתָה בְּהִיא וְאִמֵּר הִרִינִי נְדָר

וזמן אוכלת בתרומה משום דליכא אלא איסורא דרענן דענר דערה ארוסה אוכלת בתרומה דק
גזור אבל נדרים דאורייתא לא דאיכא איסורא דאורייתא אם הכעל מופר נכדו כלא אינה אם
כעל מופר נדרי אשתו משום דכיון שהאשה נזונית משל בעלה אינה נודרת אלא לפי דעתו ו
אע"ג דליכא

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

11

רש"י

מתנ"י הנוגרת. והנערה ששהה י"ב חדש וחלמנה ששהה לה יום: הואיל ובעלה חייב במונוסיה. כדאמרין במס' כתובות ב'פ' אע"פ) נותין לבחולה י"ב חדש משחבעה הבעל לפרנס את עצמה וכשם שנותנים לאשה כך נותנים לאיש לפרנס את עצמו הגיע זמן ולא

ישאלו אוכלת משלו וכו' (ב) ויגורת
 נומין ל' יום כאלמנה: ר"ל אומר
 יפר. כדאמר לקמן כל הנודרת על
 דעת בעלה נודרת: אין הכעל מופר
 יחיד ע"ש שםכ"ט לרש"י: גבי
 משנה ראשונה. בפרק אע"פ: היכנס
 אינו מאכל. לשומרת יום ממ
 הארוסין: עשה ששה חדשים
 שהיה ארוסה לראשון ר' חזקוני ופליגי
 היכנס ששה דליין וכו' חדש ששנים
 לנתינה לפרנס את עמה: ואפילו
 עשה כולן וכו' חדש לפני הנבע
 ותפר יום אחד אחרון לפני היכנס
 אינו מאכלה בתרומה הא עשה כולן
 וכו' חדש לפני לראשון ונפלה לפני
 היכנס האכלי וכבר חייב הנבע
 במוטותיה מאכלה יכנס בתרומה אף
 ע"פ שלא הכניסה ככנסה דמאכל
 וה"נ אומר ר"ל הואיל ובעלה חייב
 במוטותיה יפר: כ"ד של ארביסין
 תפרו אין האשה אוכלת בפרנסה אלא
 והתם מפ' טעמא שחא ימוגו לה כוס
 צית אביה ושקפה את אחותה: אלא
 בתרומה דרבנן. בזמן הזה דלא הוי
 אלא מדרבנן. אי נמי תרומה דרבנן
 כגון ערץ שאינו נהוי ופירות ששנים

מחל: אבל נדרים דאורייתא. ההם קא אמרי רבנן דאינו מיפר: ופ' לא שמעת ליה לר"א אלא בני נדרים. דהיינו טעמא דמשמתינן (ו) יפר משום דרב פתח וכו' וריינו לאחר שנחתיב במוותיקיה אבל לגבי תרומת דיוס לא מציעא בתרומה דאורייתא דלא אכלה אפי' עשה וי"ז כפי הבעל אלא אפילו בעליץ שאינו נקוב דתרומה דרבנן לא אכלה מחנ'

מלא מקחו מקח טעות אי משום שמה חשקה טיס של תרומה ללחמי
א נומין לנחלה י"ב חדש וללמנה ל' הניע זמן ולא נשאו אולתה
נה והי משנה אחרונה. ואיכא דקמיא דכא כולה מחגי' אלמא
אלא ברשות צעלה דמשי"א אולתה בתרומה. דקס"ד השתא דאי לא
אלא מדרבנן דגזיר אי משום סימפון אי משום שמה חשקה כ"א
ברשות צעלה כר"א לתרומה נמי אע"ג דמדרבנן היא לא אוקמהיה
ודלתא לא היא עד כאן לא אשמינן משנה ראשונה אלא למידי
הוא דגזיר אי משום סימפון אי משום שמה חשקה כל שמינן
ב: לא מוונת דיקא לא ע"י קרובות כי היכי דלא ליחזיק וזוהי ברב
מפרנן לה דוכחא מייחד לה אכל נדרים דמלאווייחא אין נדרים
ותוספתיה דאב: ועד כאן לא שמינן ליה לר"א אלא נבי נדרים. ולא
ת צעלה היא טודת הלכך ק"ל לר"א דכיון דלחיה מפרנן לה ודאי
דנבי נמי דהוא מפרנן לה איכא למישא משום סימפון דקסבר
הוא מייחד לה: והא דאמר דשמינן דר"א כדכר פתח לאו למידי
ב קטנה שהשאלה אמה ואחיה צעלה מיצר נדריה דאע"ג דגמיריה
דמיאח החס וגשוי קטנה ליחנהו אלא מדרבנן אפי"ה אמו נשאו
א: אלא דכחא פליגי ר"א סבר כיון דלחיה מפרנן לה אינה [וגדרת]
לא נדרה לא על דעתיה כי מפרנן לה אורח שמי לא על דעתיה
ואי דנבנן כקטנה שהשאלה אמה ואחיה מודו רבנן שמי דעמו אינה
ואיבא דילקט מהכח דמי שזר על דעת חבירו ה"ו יכול להתיי
להפר משום דנדרה על דעתיה במפרש נמי על דעת חבירו מצי מפר
וכזר על מצי דמי. וזו אלאי שגגת הורבא דהא אף ע"ג דלדא דמי
הי חורה וגזרת הכתוב הוא ומשום א"ן לא הלשונות שזין ע"ג ודכר
הי כזר על מצי דמי היי חרמו של צעל ואחר ראי ששהא נאמר
מיהו משי"א וכתה חורה צעלה בזהב נדרים משום דעל דעת צעלה
דאמר רחמנא אכל נזר על דעת חבירו דלא חדית ביה רחמנא
ש חבירו רואה מצי חברה למשרי ליה ואינו צריך לשון מיוחד אלא כ"א

בספרו הוא אלא דגורו רבנו משה סמסון או משה גוריו שמה ימזני לה כוס ומשקה לא יורה השוכה כמנוסה לא אמרנו דחשונה כמנוסה: ראשונים ב"ה הנודרת ע"י דעת ב"ה ה' ולא פירש אם לא יורה לא יהא נדר הלכך בקל חשבונין לא כמנוסה לענין הפרת נדרים כי לא אישורה דרבנן לא חשיב לה כמנוסה:

מסורת הש"ס

(א) לעיל ע: כתובות נז.
(ב) כתובות נז, ג) כתובות
כ. תח: ע: ד) יבמות כט:
נדה מז: גיטין פג: שבת
מז: ולקמן עד, א) ה) ודף

הגהות הב"ח

(ב) משנה המוגרת
ששהמה: (ג) רש"י ד"ה
הואיל וכו' ולבוגרת
טמטין: (ג) ד"ה וע"כ
לא וכו' למשנתחייב
במזונותיה דיפר משום
וכו' י"ב חדש נסני:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה ב"ד
שאתחברם, אי משום
שישפון ב"ד חמיה לי ה"א
מבואר בטובא דמכות
דלכ"ע טעמא דמשה
אחרונה משום שימפון
וסליגי רק בטעמא דמשה
ראשונה אי משום שימפון
אי משום שחא תפקד:

מוסף רש"י

הואיל ובעלה חיה
במנוחתה יפה. וכן
כל ששמואל דלם
(לדמות שמואל דרשני
הוא) וכל ששמואל
לדמות י"ב חדש.
וזן לנשים לחסד
חיה ששמואל דלם
לחיה ששמואל דלם
זן ששמואל דלם
לנשים לחסד.
אויב משה.
חיה ששמואל דלם
לחיה ששמואל דלם
זן ששמואל דלם
לנשים לחסד.
אויב משה.
חיה ששמואל דלם
לחיה ששמואל דלם
זן ששמואל דלם
לנשים לחסד.

פירוש הרא"ש

[illegible]

ועון אוכלת בתרומה משום דליחא אלא אישירא דרבנן דדבר תורה ארוסה אוכלת בתרומה דקנין כספו היא אלא דעורו רבנן משום שמפון או משום גירסה שמת יצונו לה כוס וחסקה לחייה ולחיותיה ומה שנתן ועת לא נזכר וכל גירסא דאורייתא לא דליחא אישירא דאורייתא אם הכעז מיפר דבדו בלא איש אם אינה משויב כעסא לא תתירין מחזובי כעסא: ואידין ב"ה גוררין ע"י דעת בקיאה דאין גוררין. ומה שחמיה תורה דבגל מיפר דברי אשמו משום שדין כעסא: ענין גילה אינה נדרת אלא לא ידע ודאלי מיכא אם לא ידע לא ידע דאין נקל חשיבין לה כעסא לענין הפרת דבריו כיון דנזוית משלי אכל בתרומה